

Валентин Шерстюк
доктор хім. наук,
м. Київ

МАРКСИЗМ-ЛЕНІНІЗМ І РАШИЗМ

Читаючи Станіслава Кульчицького

«**Ч**и були більшовики комуністами?» – запитав історик **Станіслав Кульчицький** читачів № 99 «Світогляду» [с. 30-37]. І у мене відразу ж виникло запитання «А чи були ті комуністи більшовиками?» Свого часу більшовики в кінострічках ідентифікували себе то членами партії, то комуністами, але головне, що вони були більшовиками! Історик С. Кульчицький запропонував назвати «рашизмом» комуносоціалізм **Леніна** і **Сталіна**, хоча заснований він на доктрині **Маркса** та **Енгельса**.

Читачі *Світогляду*, знайомлячись зі статтею, ніби поринають у часи Європи 1848–1849 рр., коли там почав блукати привід комунізму. В своїй статті знаний історик наводить обкладинку *Маніфесту* німецькою мовою, виданого в Лондоні в лютому 1848 р., та титульну сторінку першого видання книжки «Капітал. Критика політичної економії» Карла Маркса (1867 р., Гамбург). Але зараз відомо, що на початку 1880-х років Карл Маркс застерігав, аби його теорію в жодному разі не можна було поширювати на відсталу Росію! Цікаво, що в Росії, як і Радянському Союзі робота Маркса, де він висловлював свої перестороги, була категорично під забороною.

Багато хто з нас вперше прочитав про оцінку Росії Карлом Марксом у пролозі до роману-дослідження «Країна Моксель, або Московія» **Володимира Білінського** (2006 р., укр. мовою 2008 р.):

«У кривавому болоті московського рабства, а не в суворій славі норманської епохи стоїть колиска Росії. Змінивши імена і дати, побачимо, що політика Івана III і політика сучасної московської імперії є не просто схожими, а й тотожними... Росія породжена й вихована в потворній і приниженій школі монгольського рабства. Сильною вона стала тільки тому, що в майстерності рабства виявилася неперевершеною. Навіть і тоді, коли Росія (власне Московія) стала незалежною, вона й далі залишилася країною рабів. Петро I поєднав політичну хитрість монгольського раба з величчю монгольського володаря, якому Чингізхан заповів підкорити світ... Політика Росії – незмінна. Російські методи і тактика змінювались і змінюватимуться, але дороговказна зірка російської політики – підкорити світ і правити в ньому – є й буде незмінною. Московський панславизм – це лише одна з форм московського загарбництва».

За життя К. Маркса актуальним був «московський панславизм», в ХХ ст. формою московського загарбництва був «пролетарський інтернаціоналізм», і вже у ХХІ ст. – московський загарбницький «русській мир»!

Доречно зауважити, що ця характеристика Росії як «колиски в кривавому болоті московського рабства» і політики **Івана III**, і політики сучасної московської імперії спонукали мене подивитись на історію видавничої справи і поліграфії якраз з огляду на намагання тричі охрещеного татарина, званого як **Іван III**, що заклав геноцидне знищення Новгороду з одночасним бажанням виглядати цивілізаційно. Адже маючи на увазі посилання до данського короля прислати фахівців з мистецтва створення друкованих видань, можна вважати епоху **Івана III** початком друкування книжок у Москві.

До важливих видавничих фактів історик С. Кульчицький додає багатозначну обкладинку книги **Карла Каутського** (як не пам'ятати ленінське визначення «опортуніст Каутський»!) «Тероризмъ и Коммунизмъ» (1919 р., Берлін). Те, чим комуносоціалізм **Леніна-Сталіна**, чи зараз рашизм **Путіна**, охарактеризований істориком у повній мірі. Кульчицький навіс вислів Карла Каутського з цієї книжки, що ленінський комуністичний штурм веде «лише до такої форми соціалізму, яку ми звикли називати азійською». Тут погляди Маркса і Каутського дуже близькі, коли брати до уваги монгольське рабство. Проте треба погодитись і з думкою К. Каутського: «Але це не справедливо, бо Азія дала людству **Конфуція** і **Будду**».

Цікава і змістовна стаття «Чи були більшовики комуністами?»! Але залишається відкритим «Чи були комуно-соціалісти чи тепер рашисти чи Леніна, чи Путіна терористами?».

Не легко погодитись з тезою, що «родоначальником цивілізації, яку безпідставно називають «комуністичною», є В. Ленін»! Це не є цивілізацією, це є, словами К. Маркса, формою московського загарбництва, як московський панславизм, або пролетарський інтернаціоналізм, а політика Росії – незмінна. Це є загарбництво. Дороговказна мета для російської політики була і є підкорити світ і правити в ньому. І тероризм був звичайним методом досягнення мети.

Завершив статтю Станіслав Кульчицький тим, що слід «замислитись, наскільки ленінсько-сталінський рашизм пов'язаний з комуністичним Китаєм. Можна не сумніватись в тому, що китайський політичний режим скопійований з російського зразка». Сюди можна додати ще й латиноамериканські зразки соціалізму «уго», «чагер», «мадур», «чегевар» та інші. Важливо їм не забувати заповіді **Конфуція** (V ст. до н.е.), щоб уникати авторитаризму. Як вважає С. Кульчицький, «процес декомунізації рашизму варто поширити і на китайську державотворчу практику». ■